

11. K njebju stpiće abo Bože stpiće.

1.

Knježe, všehomócný Božo, před tobu smy swjedenšcy zhromadzeni, ée khwalić a so před twojim swjatym wobličom wjeselić na tutym wulkim dobyćeřskim dnju, hdžež je naš zbóžnik, Jezus Khrystus, wot zemje stpił do njebjes. Dokelž běše poslušny hač do smjerće na křižu, sy ty jeho krasnje powyšił a jemu mjeno dał, kiž je pře wšitke mjena. Ty sy jeho krónował z khwalbu a z česću, jemu wšitke wěcy pod jeho nohi poddał a jeho sadził k prawicy na stoł najwjetšeje krasnosće w njebjesach.

Knježe Jezom Khryšće, ty sy njebjesa nutř wzał; twoje kralestwo je njezachodne kralestwo; ty sy kral česće. Nětko bydliš w swojej swjatnicy a nas zastupuješ, jako wěčný wyšši měšnik, pola Wótca. A dokelž je tebi wšitka móc data w njebjesach a na zemi, móžeš svojich wumóc wot všeho zlého a zbóžnych činić wšitkich, kiž prez tebje k Wótcej přińdu.